

Endnu et ECB-kup i Italien

28. maj, 2018 – Det, der skete i går i Italien, kan med rimelighed beskrives som et kup. Den, der udførte kuppet, var statspræsident Sergio Mattarella; men den, der trak i trådene, er den Europæiske Centralbank.

Typisk for den generelle mediedækning, så hylder den tyske finansavis *Handelsblatt* Mattarella: »Italiens statspræsident gjorde det rigtige – *Forza Mattarella!*« *Handelsblatt* taler om det politiske kaos, der har domineret Italien i ugevis, og ignorerer det kaos, der har domineret Tyskland i månedsvis. »Sergio Mattarella har fuldt ud udnyttet sit embedes og forfatningens beføjelser og har forhindret en populistisk koalition i Italien« (*»Forza Mattarella!«* er ligesom et tilråb ved en sportsbegivenhed: »Kom så, Mattarella!«)

Avisen *Il Giornale* beretter om en fortrolig udtalelse fra Matteo Renzi, tidligere premierminister (2014-2016), til en medarbejder og sagde, »Mattarella lytter for tiden meget til Draghi og Visco«, med henvisning til hhv. præsidenten for ECB og guvernøren for Italiens Centralbank.

Mattarellas egen tale er den rygende pistol. Den var en blanding af en opstemt tale og 'fake news', leveret som et terrorist-budskab. Her følger de relevante passager:

»Jeg var enig i og godkendte alle forslag til ministerposterne, med undtagelse af økonomiministeren. Udnævnelsen af økonomiministeren udgør altid et omgående budskab, enten et tillids- eller et advarselsbudskab, til økonomiske og finansielle operatører.

»For dette ministerium udbad jeg mig, at man pegede på en fremtrædende, politisk repræsentant for flertallet, i overensstemmelse med den politiske aftale. En repræsentant, der – udover personlig agtelse og betydning – ikke ses som tilhænger af en ofte manifesteret linje, som kunne provokere,

sandsynligvis eller endda uundgåeligt, Italiens exit af euroen

'''

»Vores usikre position i euroen har alarmeret italienske og udenlandske investorer og indskydere, der har investeret i vore statsobligationer og i vore selskaber. Den daglige stigning af udbredelsen øger vores statsgæld og reducerer mulighederne for, at regeringen kan afsætte midler til nye, sociale interventioner. Tab på aktiemarkedet, dag efter dag, ødelægger resurser og opsparinger i vore selskaber og hos dem, der har investeret i dem, og skitserer konkrete risici for vore borgeres og italienske familiers opsparede midler.

Vi må også være på vagt over for truslen om en stærk stigning af renterne på ejendomsværdipapirer, og over for selskabernes finansiering. Mange af os kan huske, da, før den Europæiske Monetære Union, bankrenterne nåede op på næsten 20 %.

Det er min pligt i udførelsen af den forfatningsmæssige opgave med at udpege ministre at sørge for beskyttelse af italienske opsparinger.

... Medlemskab af euroen er et valg af den yderste vigtighed for vort lands og vor ungdoms fremtid: Hvis man ønsker at diskutere det, må man gøre det åbent og dybtgående, også, fordi det ikke var et spørgsmål i valgkampen.«

Mattarella ignorerede åbenlyst en udtalelse, som økonomen Paolo Savona tidligere var kommet med, og som var publiceret af scenarieeconomic.it, og i hvilken Savona gjorde det klart, at han ville holde sig til koalitionsprogrammet, som ikke sætter spørgsmålstejn ved Italiens medlemskab i euroen eller i EU.

Dette viser, hvor rædselsslagne de europæiske eliter er; og man kan forvente, at de vil gøre hvad som helst for at bevare deres magt.

Foto: Præsident for den Europæiske Centralbank, Mario Draghi,

(venstre) og guvernør for en Italienske Centralbank, Ignazio Visco.

ECB's Mario Draghi: Jeg ser ingen boble

21. nov., 2017 – I besvarelse af spørgsmål, stillet af EU-parlamentets Økonomiske og Monetære Komite i går, afværgede chef for ECB, Mario Draghi, at han ikke ser nogen bobler og ingen systemisk risiko. På spørgsmålet, »Hvad holder Dem vågen om natten«, mht. risici for den globale, finansielle stabilitet, svarede Draghi: »Ser vi nogen bobler? Ikke foreløbigt.« Idet han ignorerede aktiemarkedsboblen, selskabsgældsboblen og husstandsgældsboblen – for slet ikke at tale om derivater, alle boblers moder – fortsatte Draghi: »Vi ser lokale situationer, hvor værdiansættelserne er knebne, for det meste ... på ejendomsmarkedet.« Men selv disse »knebne« priser, sagde Draghi, er ganske normale, hvis man sammenligner med de lave priser for et par år siden, og som skyldtes en depression.

Så, mht. »finansielle stabilitetsrisici, så er de lokale – de er ikke systemiske«.

Foto: ECB-chef Mario Draghi, ser ingen bobler.

ECB's 'mening': Bank bail-in 'værktøjer' betyder ingen indskydergaranti

21. nov., 2017 – EU afprøver muligheden under bank bail-in-regimet for at konfiskere indskud under €100.000, eller »dækkede indskud«. Den Europæiske Centralbank har nu givet en positiv mening til planen, i et dokument, der rapporterer ECB- 'meninger', efter anmodning fra EU-kommissionen og EU-parlamentet, dateret 8. nov., 2017.

https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/legal/pdf/en_con_2017_47_f_sign.pdf

Forholdsreglen kaldes »Præ-opløsnings-moratorium-værktøj« og består i at indefryse indskud og give kunder lov til at hæve et mindre, skønsmæssigt beløb til daglige udgifter, og at de kun kan få noget efter at vente i fem hverdage. »Moratorie-værktøjet« roses af ECB i dets 'mening' for at give myndigheden, der opløser banken, »mere fleksibilitet«. Det erkender udtrykkeligt, at virkningen er at afslutte indskydergaranti, der i øjeblikket er op til €100.000 i indskudte midler i en bank.

ECB er udmærket klar over forholdsreglens ulovlige natur og forventer derfor, at »disse vidtrækkende beføjelser kun vil blive praktiseret under ekstreme omstændigheder«; og »den maksimale periode for et moratorium kun bør være fem hverdage i alt, en begrænsning, der også er nødvendig i betragtning af den alvorlige virkning af et moratorium på kreditorenes rettigheder. ECB formaner, at forlængede perioder, i hvilke indskyderne ikke har adgang til deres indskud, underminerer tilliden til banksystemet og sluttelig kunne skabe risici for den finansielle stabilitet«.

Man skal ikke lade sig narre af de formanende ord i ECB-

dokumentet; disse »ekstreme omstændigheder« kan forventes i den nærmeste fremtid, med flere og flere eksperter, der advarer om et kommende kollaps af finanssystemet.

ECB gør Eurozone til zombie-økonomi

26. juli, 2017 – Tysklands *Die Welt* har bemærket, at Mario Draghis meddelelse for tre år siden om, at ECB var rede til at intervenere med »hvad der måtte være nødvendigt« for at holde euroen stabil, har store bivirkninger. Draghis strategi med at forsyne ubegrænsede mængder penge til nulrente, har pustet ECB's gæld op på €4,2 billion – svarende til 40 procent af alle eurozonelandenes samlede BNP.

»Med denne terapi har Draghi med held bedøvet symptomerne, men ikke i tilstrækkeligt grad behandlet sygdommen bag symptomerne ... det forøger risikoen for bobler«, citerer *Die Welt* Commerzbank's cheføkonom Jörg Krämer for at advare om.

Die Welt tilføjer, at mange andre økonomer er virkelig bekymrede over bølgen af »zombier«, dvs., selskaber, der kun overlever, fordi de holdes i live af ECB's pengepumpe. Hvis Draghi lod renterne stige igen, ville det føre til en katastrofe for mange af disse »zombier«.

Foto: EDC-chef Mario Draghi, oktober, 2015.

Den europæiske Centralbank beordrer bail-in i overtagelse af spanske Banco Popular

8. juni, 2017 – Den europæiske Centralbank, ECB, gennemførte en vidtgående bail-in (ekspropriering af visse typer af bankindsud) og et tvunget salg (formedelst 1 euro) til Spaniens største bank, Santander. Aktieindehavere i Banco Popular og CoCo-obligationsindehavere mistede omkring 97 % af deres investering. Santander vil forsøge at rejse 7 mia. euro i ny kapital for at støtte Banco Populars meget giftige værdipapirer til en 'værdi' af 150 mia. euro. Santander ligner mere og mere en losseplads for giftaffald, inklusive bankens store eksponering til amerikanske subprime auto-værdipapirer. Men af betydning er også dette ECB-signal om bail-in til Italien og det faktum, at ECB måske ændrer sin forventede beslutning og at sætte diskontoen op torsdag.

Officiel regeringsrapport: Grækenland befinder sig i en gældsfølde

16. marts, 2017 – Det græske parlaments budgetkontor har udgivet en rapport med titlen, »Gældsfølden«, der blev præsenteret den 15. marts af kontorets leder, Panagiotis Liargovas, og som beskriver, hvordan Grækenland befinder sig i en »gældsfølde« og kræver en gældsrestrukturering, så vel som også

reformer – men ikke nedskæringsreformer.

Alt imens rapporten har alle de samme fejl, som officielle rapporter er kendt for at have, så demonstrerer den ikke desto mindre, at Grækenlands nuværende gældsbyrde er uerholdelig, og at en væsentlig afskrivning af gælden er afgørende. Med en detaljering af økonomiens kollaps erklærer rapporten:

»Alt imens det er lykkedes Grækenland at reducere sit budgetunderskud, og på trods af PSI [»privatsektorinvolvering«] 'hårklipningen' i 2012, så befinder landet sig allerede på syvende år i en økonomisk recession, BNP er skrumpet med omkring 25 %, gælden er røget op til 175 % af BNP, og i særdeleshed er arbejdsløshedsraten høj.« Rapporten fortsætter, at »samtidig er investeringer – der er absolut nødvendige for gennemførelsen af en ny, økonomisk produktionsmodel – faldet signifikant, og selskabers adgang til midler er især problematisk. Denne dystre situation øger også usikkerheden (på et politisk og socialt niveau) og skaber en ond cirkel«. Med en demonstration af dette siger rapporten, at »offentlige investeringer faldt med næsten 50 %, private investeringer med 70 % (fra 49 billion euro i 2007 til 14 billion euro i 2014) ... på lignende vis blev opsparinger (årligt) reduceret med 50 %«.

Under PSI-'hårklipningen' – hvorved udenlandske investorer fik deres fulde betaling – blev de græske banker tvunget til at acceptere en hårklipping af den statsgæld, de lå inde med, og som førte til tab for næsten 50 mia. euro og har tvunget bankerne til tre gange at blive genkapitaliseret. Hertil kommer, at økonomiens kollaps har efterladt banksystemet med misligholdte lån til mere end 100 mia. euro og efterladt bankerne ude af stand til at låne ud til økonomien og gjort dem til en blot og bar »mekanisme, gennem hvilken regeringen indsamler skatter«.

»Hvad betyder alt dette for Grækenland? For det første, så fremføres det, at den overhængende gæld er en enorm byrde for

den græske økonomi, og som står i vejen for udsigten til vækst, og en gældssanering er således nødvendig. På den anden side, er nødvendigheden af at fortsætte med strukturreformer (relateret til produktivitet, statslige funktioner og institutioner) også åbenlys, for at fastlægge grundlaget for en økonomisk genrejsning«, konkluderes det i rapportens opsummering.

Rapporten fastslår den pointe, at, når reformer, såsom skattestigninger, simpelthen hen »går helt til at afbetale gælden (i stedet for at komme borgerne og foretagender til gode), så er der en manglende motivering for at gennemføre reformer«.

»En udstrakt 'hårklipping' af gælden er en forudsætning for, at Grækenland kan komme ind på en kurs mod vækst«, fastslår forfatterne i deres konklusioner. Dette ville gøre det muligt for landet at undgå recessionens onde cirkel, og kreditorer »kunne undgå den nuværende blindgyde, hvor lån tilbagebetales med nye lån«, sagde de. »Men en hårklipping af gælden vil, uden yderligere gennemførelse af reformer, i sig selv være ineffektiv; om få år vil Grækenland igen befinde sig på randen af en finanskrisen. Gennemførelse af reformer (inden for diverse sektorer, såsom loven, bekæmpelse af korruption, skatteunddragelse, vedrørende statens funktioner, osv.) bør således fortsætte og udelukke, at Grækenland vil befinde sig i en tilsvarende nødsituation i fremtiden«, siger rapporten.

Den konkluderer med at påpege, at »sådanne betingelser kunne, hvis de ikke løses effektivt, få alvorlige konsekvenser (som f.eks. at sprede krisen til andre eurozone-lande, der også konfronteres med finansielle problemer).

ECB's Mario Draghi kræver en løsesum for, at Italien kan forlade euroen

24. jan., 2017 – I et fundamentalt skift har præsident for Den europæiske Centralbank Mario Draghi for første gang diskuteret muligheden for, at et land kan forlade euroen. Dette gjorde Draghi i et skriftligt svar på en forespørgsel fra medlemmer af Det europæiske Parlament, Marco Zanni og Marco Valli. Draghis brev til de to medlemmer har skabt hovedoverskrifter i de internationale finansmedier den 23. jan. Draghis brev kan læses på engelsk her:

https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/170120letter_valli_zanni_1.en.pdf?be6aea5c0aa3596d1d08149b510ea707

Draghi har imidlertid krævet en løsesum på €359 mia. for, at Italien kan forlade euroen.

Disse €359 mia. svarer til Italiens nuværende gæld i »TARGET2« clearingssystemet blandt eurozonens centralbanker (Eurosysteem). »Hvis et land forlader Eurosysteem, må dets nationale centralbankers krav til eller skyld til ECB fuldt ud afregnes«, skrev Draghi.

TARGET2 er et clearingssystem for betalinger over grænser blandt nationale centralbanker inden for Eurosysteem. Det vedrører overførsel af såkaldte »centralbankpenge«, dvs., betalinger, der ikke er relateret til kommercielle kreditter.

I respons til Draghi kaldte Marco Valli TARGET2-regnskabet for »et illegitimt regnskab, der rent teknisk kan tilbagevises«, i en udtalelse, som rapporteres af Rom-avisen *Il Tempo*. Denne gæld »er forårsaget af dem, der ønskede at holde europrojektet i live for enhver pris. Så lad Romano Prodi, Mario Draghi, alle de regeringer, der forsvarede det, og alle de andre

sponsorer af denne katastrofe [tage ansvaret]. Italienerne har aldrig vedtaget at støtte enhedsvalutaen. Vi har længe krævet en debat i Europa om en kontrolleret opløsning af Eurozonen, i betragtning af den tekniske og politiske umulighed i at gennemføre et bæredygtigt valutaprojekt.«

Valli sagde imidlertid, at han var glad for, at Draghi har åbnet debatten.

»Frem til i går, var den blotte tanke« om at forlade euroen »et tabuemne, men fra i dag at regne ser det ud til, at sloganet 'for enhver pris' ikke længere gælder. Mario Draghi har indirekte indrømmet, med en tilsløret trussel, at et land kan forlade Eurozonen«.

Foto: Medlemmer af Det europæiske Parlament for Italien, Marco Zanni (venstre) og Marco Valli.

ECB erklærer Italien krig: Kræver mere blod fra befolkningen for Monte dei Paschi Bank

27. dec., 2016 – Den italienske finansavis *Il Sole 24 Ore* rapporterede i går, at Den europæiske Centralbank, ECB, har sendt et brev til bestyrelsen for Monte dei Paschi, MPS, med krav om en kapitalforøgelse, der er næsten dobbelt så stor som tidligere fastlagt. Brevet blev afsendt få timer efter at MPS havde anmodet om bemyndigelse til at gå med i den italienske regerings »forebyggende« bailout, eller nationalisering. ECB kræver nu en kapitalforøgelse på 8,8 mia. euro, i stedet for

det tidligere fastlagte beløb på 5 mia.

Skiftet bygger på ECB's nye klassificering af MPS, til samme vurdering som de græske banker under den græske finanskrisen.

ECB kræver, at 4,5 mia. skal tegnes af regeringen, mens 4,3 mia. skal indhentes gennem »fælles ansvar«, dvs., en bail-in af obligationsindehavere af første og anden prioritet. Regeringen insisterer imidlertid på sin plan med at refundere 100 % til detail-obligationsindehavere og på en 30 % 's nedskæring af institutionelle obligationsindehavere.

ECB's krav er det samme som en krigserklæring mod en national afgørelse, der trodser EU-lov. Dette kommer fra samme Mario Draghi, der sluttelig er ansvarlig for MPS' bankerot ved i 2008 at have bemyndiget en overtagelse, der kostede MPS 19 mia., og som en undersøgelseskomite har peget på som den ene, enkeltstående årsag til MPS' finansielle problemer. Draghi løj og sagde, at omkostningerne ved overtagelsen ville blive 9 mia. euro, vel vidende, at en rapport fra Banca d'Italia – Italiens centralbank – et år tidligere havde fremlagt det virkelige beløb.

Draghi bemyndigede også en kapitalforøgelse og udstedelse af underordnede obligationer for at finansiere overtagelsen, så vel som også derivatinstrumenter, der tilføjede yderligere tab. Hvis MPS ikke var gået med på denne vanvittige operation, ville banken have været bedre i stand til at takle sit problem med kommercielle lån.

Med dette seneste træk har ECB gjort det italienske 20 mia. store sikkerhedsnet endnu mere utilstrækkeligt for hele banksystemet, men frem for alt, så har ECB erklæret sin plan om at påtvinge Italien den samme, brutale behandling, som den påtvang Grækenland.

Den europæiske Centralbank åbner op for bankredning; Draghi taler om en »statslig stop-mekanisme« under ekstraordinære omstændigheder

22. juli 2016 – ECB's præsident, Mario Draghi, sagde under ECB's pressekonference i går, at en »statslig stop-mekanisme« til banker, der er i vanskeligheder, er mulig »under ekstraordinære omstændigheder, og når markedet for NPL (Non-performing loans; uerholdelige fordringer) er under pres«. En statslig stop-mekanisme »bør imidlertid aftales med EU-kommissionen«.

Draghi understregede flere gange under pressekonferencen, at EU-kommissionen er den besluttende myndighed, en implicit polemik mod den tyske regering, der ønsker at fjerne magt fra Kommissionen. Med hensyn til bankopløsninger, »har vi regler på plads i BRRD [Direktivet for Genrejsning og Opløsning af Banker], og de indeholder enhver fleksibilitet. Men myndigheden og ansvaret ligger hos kommissionen«.

Han blev også spurgt om Bundesbanks forslag om at forlade Trojkaen og give mere magt til ESM [Den Europæiske Stabiliserings-Mekanisme]. Draghi sagde, at, hertil krævedes der en ændring af EU's love.

QE (Kvantitativ Lempelse) virker, sagde Draghi, inflationen gik fra -0,1 % til +0,1 %. Og banker er langt mere solvente

end i 2009.

Draghi blev spurgt, er det sandt, at din søn handler med obligationer i London, og hvis ja, er dette så ikke en interessekonflikt? Han svarede: »Jeg fik stillet dette spørgsmål for fem år siden, i starten af mit mandat, og mit svar lød: han handler ikke med obligationer i London, men han er handler i London.«

Hold op med at skjule katastrofen – Se den i øjnene, og tag ansvar!

21. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Finanssystemets kollaps kan ikke længere skjules for befolkningerne i Europa og USA. Bankerne er gået i panik – med en udvidelse af den kvantitative lempelses pengetrykning, negative rentesatser, banker, der opkøber deres egne aktier for at bevare skinnet af solvens, og snak om »helikopterpenge«, som om penge var problemet. Det handler ikke om penge, men om realøkonomiens sammenbrud. Selvmordsraten blandt tidligere beskæftigede specialarbejdere handler ikke om penge – det handler om, at de er blevet skubbet til side af en satanisk politik, der kun er interesseret i penge, ikke mennesker.

Og alligevel accepterer de fleste mennesker det, af frygt – frygt for, at FBI og NSA skal »fange dem«, hvis de taler offentligt, hvis de taler om det, der er en åbenlys kendsgerning. USA og Europa er i forfald, i færd med at dø, mens Kina og Rusland vokser og lægger vægt på deres befolkninger, og verdens befolkninger, og de rejser ud i rummet, mens Obama lukker NASA ned; de bygger jernbaner i hele

verden, mens Obama lukker dem ned, og de udvider uddannelse, mens Obama legaliserer narkotika.

Den amerikanske kulturs død kan ikke udtrykkes bedre end gennem den kendsgerning, at Obamaregeringen fremlagde en »Ven af retten«-brief (Amicus curiae) i en sag, der blev anlagt af Colorados nabostater for at standse Colorados legalisering af marihuana, som gør det umuligt at begrænse den narkotika, der strømmer over grænsen. Den største heroinepidemi i amerikansk historie, der nu berører hver eneste kommune i landet, stammer direkte fra legaliseringen af narkohandlen – eftersom netværkerne for pot er de samme som dem, der spreder heroin og kokain. Narkohandler George Soros var henrykt, da Højesteret i dag dømte til fordel for Obamas narkohandel og afviste at lade sagen mod Colorados narkopolitik komme for retten.

Chefen for Indiens centralbank, Raghuram Rajan, advarede i dag om, at verden befinder sig i en »voksende farlig situation« pga. de vestlige bankers tiltag med at trykke penge, mens deres fysiske økonomier er ved at kollapse. »Det internationale samfund har et valg«, fremførte Rajan. »Vi kan lade som om, alt står vel til med det globale, monetære ikke-system og håbe på, at der ikke er noget, der går helt galt. Eller også kan vi begynde at opbygge et system, der passer til det 21. århundredes integrerede verden.«

Wall Street og City of London, der meget vel ved, at deres finansimperium er ved at smuldre, er af den mening, at det eneste svar er krig for at bryde den »trussel« mod deres magt, der kommer fra Kina og BRICS-nationerne. Befolkningerne i USA og Europa bliver således tvangsfodret med en daglig dosis hysteri om »russisk aggression« og »kinesisk aggression«, i et desperat forsøg på at forhindre befolkningen i at se, at det nye paradigme, baseret på videnskab, udvikling og menneskeligt fremskridt, der er centreret omkring Kina og Rusland, er en kendsgerning. Selv, når amerikanere hader deres præsident og væmmes ved det klovneshow, der kaldes præsidentvalget, så forstår de ikke, hvorfor 80 % af det russiske folk støtter

Vladimir Putin, og at over 90 % af kineserne støtter Xi Jinping.

Det er der en grund til. Det er baseret på at give befolkningen en fornemmelse af en fremtid, i en mission, der indbefatter fremskridt for hele menneskeheden – en vision, der engang var kendt som Det amerikanske System. Det må genoplives i Vesten og erstatte det døde pengesystem og den døende kultur. Alle borgere har ikke alene en andel i denne mission; de har også et ansvar for at virkeliggøre den.

Foto: Den tidligere bilfabrik Packard i Detroit, Michigan. Da fabrikken blev bygget, var den verdens mest moderne bilfabrik.

Info: *Indbyggertallet i byen Detroit er faldet betydeligt fra slutningen af det 20. århundrede og frem til i dag. Mellem 2000 og 2010 faldt indbyggertallet med 25 procent. I 2010 havde byen et indbyggertal på 713.000, et fald på mere end 60 % fra byens top-indbyggertal på 1,8 mio. ved folketællingen i 1950. Faldet skyldes, at Detroit's industri, primært bilindustri og maskinværktøjsindustri – realøkonomien – gradvist er blevet afmonteret, med den heraf følgende enorme arbejdsløshed. I 2013 blev byen erklæret konkurs, med en ubetalelig gæld på 1,8 mio. dollar.*

Lyndon LaRouche har foreslået, at byens fabrikker ombygges – gennem Franklin Roosevelts politik med statslig kredit til investering i den produktive økonomi, i traditionen efter USA's første finansminister, Alexander Hamilton, også kaldet Det amerikanske System – til at deltage i produktion i forbindelse med LaRouche-bevægelsens foreslåede NAWAPA-projekt, samt i forbindelse med opbygning af et højhastigheds-jernbanenet i USA, og mens der endnu findes faglærte arbejdere, der kan være med til at videreføre deres knowhow til den unge, arbejdsløse generation, der aldrig fik chancen for at tilegne sig faglige, produktive færdigheder.

Se også: LPAC's digitale brochure: *The US joins the New Silk Road*

Se også: Brochure (dansk): *Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS*

Et håb for USA og Europa: Asiens og Ruslands lederskab

21. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Kollapset af de transatlantiske landes finanssystemer er nært forestående. Det er netop blevet signaleret i Den europæiske Centralbanks chefs meddelelse om, at de nu undersøger at kaste »helikopterpenge« ind i bankkonti i hele Europa; og i den tyske Centralbanks chefs eksplosive offentlige udbrud imod denne inflationsskabende plan. Centralbankerne har forsøgt enhver form for bailout i syv år, og finanssystemerne er nu ved randen af et gennemgribende kollaps.

Nationerne må nu dramatisk og omgående ændre deres politik for at redde deres økonomier og befolkninger fra Wall Streets og City of Londons kollaps.

Og der er kun én kurs for ændring, der vil lykkes: den politik, der er modelleret efter præsident Franklin Roosevelts politik – med nedlukning af Wall Streets kasinoer og udstedelse af statslig kredit til produktive formål – men koordineret på globalt plan.

Til at gennemføre dette kan lederskabet kun komme fra Asien: fra Kina, Rusland og Indien.

Kina er i færd med at bygge landbroer tværs over Eurasien og ind i det kollapsede Europa, og endda muligvis ind i USA via Beringstrædet. Inden for to år planlægger Kina at landsætte et rumfartøj på Månens bagside og observere og undersøge universet på måder, der hidtil ikke har været muligt fra Jorden eller fra fartøjer i kredsløb. Kina og Indien er nu verdens mest dynamiske rumnationer.

Kinas »Nye Silkevejspolitik« med udstedelse af kredit og opbygning af broer, der spænder over kontinenter, med ny, økonomisk infrastruktur, står måske også på randen af at bringe økonomisk udvikling til Mellemøsten og Nordafrika. Dette er fundamentet for en varig fred og stabilitet. At føre den Ny Silkevejs udvikling gennem Mellemøsten og Nordafrika, og erklære ørkenen krig, er det eneste udviklingsperspektiv for hele denne region. Og det er den eneste basis for at vende Europas »flygtningekrise« omkring.

Vladimir Putins initiativ i Syrien har vendt kursen for anliggender i Mellemøsten hen mod en forhandlet fred og stabilitet, for første gang, siden George W. Bush' katastrofale krig i Irak.

Dette er lederskab.

Den ganske lille styrke, der har katalyseret dette lederskab, har været LaRouchePAC og Schiller Instituttet. Hen over 30 år er Lyndon og Helga Zepp-LaRouches politik med den »Eurasiske Landbro« blevet Kinas politik, især over for Rusland og Indien. I et gennembrud i sidste uge i Cairo blev det offentligt Egyptens politik, gennem en konference med repræsentant for Schiller Instituttet Hussein Askary og Egyptens transportminister som hovedtalere.

Ved afgørende konferencer 23. marts i Frankfurt og 7. april i New York City vil denne politik blive forelagt europæiske nationer og USA: Gå med i Den nye Silkevej, tag lederskabet i Asien og samarbejd med det, eller gå ind i en håbløs bankerot.

Alt afhænger af disse begivenheders succesfulde indflydelse.

Foto: Begyndelsen af Silkevejen, Xian, Kina. Kinas nye økonomiske Silkevejs-udviklingspolitik, »Ét bælte, én vej«, er åben for tilslutning fra alle nationer. (CC BY-SA 2.0)

**RADIO SCHILLER den 14. marts
2016:**

**Den gamle verden kommer ikke
tilbage//**

Valget i Tyskland//

Draghis bazooka//

Syrien-forhandlingerne

Med formand Tom Gillesberg

**Tysk valg er en uforbeholden
katastrofe for den vestlige**

verden

»Dette er en uforbeholden katastrofe«, sagde Helga Zepp-LaRouche, formand for partiet Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo) i Tyskland. »Afd er et beskidt, afskyeligt fænomen. Det var sådan, det skete i 1930'erne«, sagde hun og bemærkede ligeledes, at sådanne ekstreme højrefløjspartier eller endda fascistiske partier eksisterer over hele Europa. Denne fare, sagde hun, er resultatet af den fejlslagne politik i Europa mht. både flygtningekrisen og den økonomiske krise, og markerer slutningen på EU, der ikke længere har nogen som helst enhed.

13. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Valgene i tre tyske forbundsstater søndag resulterede i en enorm kindhest til kansler Angela Merkel, iflg. meningsmålinger fra valgstederne, med det ekstreme højrefløjsparti Alternativ for Tyskland (Afd), der bygger på at fremme anti-flygtningehysteri, der kaprede 11 % og 12,5 % i hhv. Baden-Württemberg og Rheinland-Pfalz i vest, og ikke mindre end 23 % i staten Sachsen-Anhalt i øst. »Dette er en uforbeholden katastrofe«, sagde Helga Zepp-LaRouche, formand for partiet Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo) i Tyskland. »Afd er et beskidt, afskyeligt fænomen. Det var sådan, det skete i 1930'erne«, sagde hun og bemærkede ligeledes, at sådanne ekstreme højrefløjspartier eller endda fascistiske partier eksisterer over hele Europa. Denne fare, sagde hun, er resultatet af den fejlslagne politik i Europa mht. både flygtningekrisen og den økonomiske krise, og markerer slutningen på EU, der ikke længere har nogen som helst enhed.

Ledende økonomiske og politiske personer i hele Europa, men i særdeleshed i Tyskland, har åbenlyst advaret om, at den sindssyge politik, der i sidste uge blev annonceret af Den europæiske Centralbanks, ECB's, præsident Mario Draghi, både er et tegn på total desperation og en garanti for et totalt kollaps i allernærmeste fremtid. Draghis 33 %'s forøgelse af

den allerede massive pengetrykning under 'kvantitativ lempelse', op til 80 mia. euro om måneden, parret med lavere negative rentesatser, er, som Zepp-LaRouche sagde i sidste uge, simpelt hen mere af den samme medicin, der forårsagede sygdommen. Hele det transatlantiske finanssystem er håbløst bankerot, og intet som helst, undtagen en politik for genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling for at lukke »for-store-til-at-lade-gå-ned«-bankerne ned og afskrive den spekulative gæld, kan forhindre et ukontrolleret kollaps.

I USA er fascismens realitet endelig ved at blive tvunget ind i offentlighedens bevidsthed af den farlige hofnar Donald Trump. Men, som Tim Stanley fra det britiske *Telegraph* skrev i dag, alt imens det er sandt, at Trump gør fremstød for ulovlig og hadefuld demagogi: »Han tog ikke Amerika i krig i Irak på baggrund af usaglige beviser, etablerede Guantanamo i modstrid med menneskerettighedslove eller autoriserede tortur af fjendtlige kæmpere, stod i spidsen for den gigantiske NSA-operation med indsamling af data, lancerede en beskidt krig med droneangreb mod både terrorister og dem, der havde det uheld at leve i deres nærhed, underminerede den religiøse frihed hos ansatte, der ikke ønsker at støtte deres arbejders sexliv, underkendte staternes ønsker mht. giftermål, tvang borgere til at købe sundhedsprodukter eller deporterede tusinder af illegale immigranter ved aggressivt at genne dem sammen.« Alt imens dette tydeligvis er en anklage mod Obama, så er det Trumps sandsynlige demokratiske modstander Hillary Clinton, der fører valgkampagne på baggrund af dette generalieblad med mord og kaos.

Hvor efterlader dette så USA? En ægte revolution af tankegangen kræves af dets borgere, omgående, hvis verden skal undfly det fremstormende helvede med global krig og økonomisk kaos. Lykkeligvis har Kina og Rusland søsat en redningsflåde og en mission for menneskeheden gennem BRIKS, Den Nye Silkevej, et internationalt rumprogram, en tilbagevenden til klassisk kultur, og »win-win«-relationer nationerne imellem.

Schiller Instituttets konference i Manhattan den 7. april må bringe verden sammen på baggrund af disse principper. Det er den opgave, som denne organisation kan og må gennemføre.

Tysklands udviklingsminister kommer med hård anklage: Penge til bankerne, men ikke til flygtninge?

12. marts 2016 – Den tyske minister for udvikling Gerd Müller er i stigende grad ved at blive utålmodig over EU's manglende forpligtelse over for at gøre noget som helst for de syriske flygtninge. I et interview med *Münchner Merkur* kritiserede han det faktum, at hverken EU's betaling af 3 mia. euro til Tyrkiet, der var blevet lovet for allerede fire måneder siden, eller omfordelingen af 160.000 flygtninge fra Italien og Grækenland til resten af Europa, der også blev besluttet af EU for fire måneder siden, var kommet et skridt videre. Müller sagde, at man under alle omstændigheder er alt for besat af at gøre fremskridt med Tyrkiet, når det haster med at skaffe omgående nødhjælp på stedet til flygtninge i Syrien, og i Jordan, Libanon og Irak.

Det kan ikke tolereres, at Libanon kolliderer under vægten af sine 1,4 million flygtninge, sagde Müller; omgående hjælp i meget stor skala ville være muligt, hvis EU bevilger 10 mia. euro til det. Müller tilføjede, at det ikke kan passe, at pengene er der til at gennemføre bank-bailout, altså bankredning, men ikke til at redde flygtningses liv, og EU må omdirigere midler fra sit budget til nødhjælp: »Med 15 mia.

euro fra denne omdirigering kunne vi skabe hjem, skoler, sundhedsklinikker og jobs i de forskellige kriseområder. Det skulle være muligt at gøre dette, når man tager i betragtning, at vi brugte mange gange dette beløb til en bail-out af det græske banksystem i sammenhæng med finanskrisen.«

Hvis man ser på den nordirakiske by Dohuk, der har et indbyggertal på 1,4 mio., ligesom München, men som har taget yderligere 800.000 flygtninge ind, så får man en idé om, hvor store problemerne er der, sagde Müller. Han advarede desuden om en stor, humanitær katastrofe på Balkan, hvor ti tusindvis af flygtninge, mange af dem børn, er strandet der i regnen og mudderet, mellem pigtrådshegnene.

Foto: Hele denne vinter har flygtninge på Balkan, herunder mange børn, måttet leve under særdeles sundhedsfarlige vilkår, udsat for elementerne, og det er ikke slut endnu. Her, fra Kroatien.

Wall Street elsker ECB's Mario Draghi

12. marts 2016 – Wall Street og dets medie-kloaktalerør var simpelt hen ovenud henrykt over ECB's chef Mario Draghis meddelelse tidligere på ugen om, at han ville speede op med mere og mere 'kvantitativ lempelse', lavere og lavere negative rentesatser, og en mere og mere flydende, finansiel diarré. *Bloomberg* bemærkede f.eks. skamløst i et telegram fra 11. marts, hvordan Draghis nye forholdsregler var et gode for rent spekulative aktiviteter: »Mere risikofyldte værdipapirer ... dukkede op i takt med, at handlere blev ivrige under ECB's politiske fremstød, der ikke har noget fortilfælde.« Den

taknemmelige chefmarkedsstrateg hos Bank of Americas Private Wealth Management, Joe Quinlan, udtalte: »Det, som ECB gjorde i går, hjalp ... De vil gøre hvad som helst, og lidt til, for den globale, økonomiske ekspansion.«

Bloomberg udgav også en lederartikel med overstrømmende ros af Draghi og kaldte hans handling »en overraskende dristig stimuluspakke ... Giv Draghi kredit for opfindsomhed. Han annoncerede nedsættelse af alle tre af ECB's rentepolitik ... Draghi har nu i månedsvis gjort alt, han med rimelighed kunne, og mere til, for at skaffe monetær stimulus. Men denne politiks begrænsninger begynder endelig at stramme til. Det, der nu behøves, er budgetstimulus.«

USA's Federal Banks (Centralbank) Åbne Markedskomite (FOMC) skal mødes i næste uge, ligesom også Bank of Japan og Bank of England, men det bliver ikke let at gøre Draghi kunsten efter.

Foto: Chef for Den europæiske Centralbank, Mario Draghi.

**Den europæiske Centralbank
annoncerer
vanvittig ny 'kvantitativ
lempelse':
Lyndon LaRouche siger, dette
holder ikke:**

Annulter tyveriet!

10. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den europæiske Centralbank annoncerede i dag panikagtige forholdsregler for en enorm inflation af aktiver. ECB sænkede sine allerede negative rentesatser for bankpenge, der er indsat i ECB, fra -0,3 % til -0,4 %. Hvad der er endnu mere ekstremt, så annoncerede ECB en ny serie af fireårige lån til banker («TLTRO II»), hvor rentesatserne kunne falde så lavt som til satserne på indskudsfaciliteten, nu -0,4 %. Med andre ord, så vil ECB betale banker for at tage dets lån – de vil tilbagebetale mindre, end de lånte!

»Det er en hurtig afslutning på en hel historie«, var Lyndon LaRouches respons i dag. »Dette er slutningen! Dette vil ikke holde – det giver ingen mening. Obama og præsidentskabet osv. burde sige, dette er slutningen! Der er det med os, at vi siger, dette er slutningen! Vi kan ikke gøre dette! Og Wall Street kommer til at betale for det. Wall Street kommer til at betale, for de ejer pengene! Og de kommer til at betale, hvad de skylder, for deres voldtægt af finanssystemet er regulært tyveri. Annuller dette tyveri! Det eneste, vi behøver at gøre, er at anvende Franklin Roosevelts politik fra 1930'erne, og det vil række. Der findes ingen anden kompetent måde at respondere til dette på.

Disse karle vil stjæle; de vil stjæle luksuriøst. Det her går tilbage til en historie: Dodd-Frank!«

ECB annoncerede også, at dets kvantitative lempelsesprogram med opkøb af obligationslån vil blive sat op til 80 mia. euro om måneden og udvidet til også at omfatte obligationslån fra selskaber, der ikke er banker, sammen med bankobligationer og statsobligationer.

»Offentliggør det, cirkuler det, og sig, at dette er et svindleri af alle ting – Gud over alle ting.«

Georg Fahrenschon, chef for den tyske Sparekasseassociation, der er kraftigt imod disse sindssyge erklæringer, sagde, at, før eller senere vil negative rentesatser sprede sig til et punkt, hvor bankerne forlanger penge for at beholde kundernes indskud.

»Det gør de ikke«, sagde LaRouche, »bankerne vil forsvinde!«

Kronik af den tyske finansminister Schäuble opfordrer Europa til tættere samarbejde med Rusland om løsning i Syrien

25. januar 2016 – Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble har en kronik den 24. jan. i *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, hvor han erklærer, at Europa må yde et større bidrag end tidligere for at stabilisere Sydvestasien. »Vi berøres mere end andre kontinenter af det, der foregår i dette område. Og vi kan sikkert ikke undgå at blive mere engageret i en stor del af Afrika.«

Han tilføjer, at Rusland spiller en nøglerolle i enhver løsning på konflikten i Syrien og således også i enhver løsning på flygtningekrisen. En europæisk strategi for

Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien kan afgjort ikke fungere uden Amerika, men den har også brug for Rusland: »Hvis jeg har forstået Ruslands sikkerhedsinteresser mht. islamisk terrorisme korrekt, så har Rusland snarere problemer med sunnimuslimsk relaterede aktiviteter. Hvorfor kan vi således ikke udvikle en fælles strategi sammen med Rusland for at deeskalere konflikter mellem den saudisk-ledede sunni-koalition og den iransk-ledede shia-koalition?«

Eftersom termen »Marshallplan«, som Schäuble brugte ved forummet i Davos den 21. jan., da han krævede investeringer i størrelsesordenen milliarder af euro til genopbygning i Syrien, ikke forekommer i denne kronik, må man antage, at den blev skrevet før dette forum.

Størstedelen af denne kronik domineres af Schäubles favoritemne, nemlig at bruge denne krise til mere europæisk integration og overførsel af suverænitet. Han mener f.eks., at det ikke var en god idé at lade de nationale centralbanker forblive autonome vis-à-vis Den europæiske Centralbank. Han erklærede også, at en europæisk bankindsudsgarantifond og et europæisk bankopløsningsreglement er en nødvendighed, med vanskeligt at virkeliggøre i øjeblikket, hvor nationale regler stadig mangler at blive harmoniseret.

<http://www.faz.net/aktuell/politik/ausland/naher-osten/f-a-z-exklusiv-schaeuble-will-zusammen-mit-rusland-fluechtlingskrise-loesen-14031573.html>

Foto: Flygtninge på grænsen mellem Makedonien og Serbien.

Årligt IMF-møde kræver kvantitativ lempelse, og endnu mere kvantitativ lempelse

11. oktober 2015 – IMF's årlige møde sluttede i Lima, Peru, med et kommunique, der advarer verdens centralbanker om, at, hvis de ikke holder trit med kvantitativ lempelse, og så lidt til, vil det internationale finanssystem nedsmelte. »Fremskredne økonomier bør fastholde en imødekommende monetær holdning, hvor det er passende, i overensstemmelse med centralbankmandater.« Dokumentet tilføjer, nærmest som en eftertanke: »Vi er opmærksomme på farer for den finansielle stabilitet ... Usikkerhed og volatilitet på finansmarkederne er steget, og vækstperspektiverne på mellemlang sigt er svækket.«

IMF's direktør Christine Lagarde understregede ligeledes behovet for endeløse bailouts (bankredninger) i sine bemærkninger ved arrangementet og krævede, at især centralbankerne i EU og Japan var mere rundhåndede med kvantitative lempelser ('pengetrykning'), der på verdensplan nu beløbet sig til mere end 7 billioner dollars, siden 2009. ECB's, Den europæiske Centralbanks, chef, Mario Draghi, udtalte sin enighed heri i et interview den 11. okt. med det græske Kathimerini: »Vi er tilfredse med kvantitativ lempelse, da det har imødegået og endda overgået vore indledende forventninger.« Bloomberg bemærkede i sin dækning af Draghis seneste bemærkninger, at han tidligere »har sagt, at ECB er parat til at udvide sit program med opkøb af værdipapirer, om nødvendigt.«

Et forslag om en politik, der er »i modstrid« med »lempelserne«, blev også lanceret i Lima af »høgene« for anti-kvantitativ-lempelse, inden for det finansielle rovdyr-establishment. Fire forhenværende centralbankfolk – Jean-Claude Trichet (ECB), Axel Weber (Bundesbank), Jacob Frenkel (Bank of Israel) og Arminio Fraga (Soros Fund, i øjeblikket udlånt til Bank of Brazil) – udgav en rapport i Lima, mens IMF mødet fandt sted, og som fordømmer varig kvantitativ lempelse: »Hovedrisikoen er, at overdreven afhængighed af stadig mere indgriben fra centralbanker kunne forværre de underliggende systemiske problemer og udsætte eller forhindre de nødvendige, strukturelle tilpasninger« – hvormed de mener bail-ins (eksproprieringer af bankindeståender) og deslige.

Eftergivelse af Grækenlands gæld er den vigtigste dagsorden for den nye Syriza-ledede regering

21. september 2015 – Med en klar valgsejr, som bragte koalitionen mellem Syriza og De Uafhængige Grækere tilbage til magten, vil kampen om landets gæld blive første punkt på den nye regerings dagsorden. "Vi vil fortsætte forhandlingerne i den kommende periode, hvor kampen om gælden vil være den første og vigtigste opgave", fortalte en Syriza-kilde til Reuters. "Vi vil bede alle politiske kræfter om støtte til

vore bestræbelser”.

Embedsmænd fra Eurozonen fortalte i sidste uge Reuters, at kreditorerne vil være villige til, på længere sigt, at lægge et loft på ”kun” 15% af det årlige BNP, som det maksimale, Grækenland skal afbetale. Mens meningsmålinger, før valget, viste, at Syriza og Nyt Demokrati ville opnå et ens valgresultat, slog Syriza med 35,4% Ny Demokrati, som fik 28%. Meningsmålingerne viste, at De Uafhængige Grækere, ledet af Panos Kammenos, ikke ville opnå de 3%, som er nødvendige for at komme ind i parlamentet, men de fik 3,69%. Med Syrizas 145 pladser og De Uafhængige Grækernes 10 pladser vil koalitionen have 155 pladser af de i alt 300 pladser i parlamentet. Valgdeltagelsen var på 53%, fra 63% ved valget i januar, hvilket var historisk lavt. Alexis Tsipras blev indsat som statsminister den 21. september, og hans regering vil blive bekræftet den 22. september.

Hermed de øvrige valgresultater: det fascistiske Gylden Daggry blev nummer 3 med 18 pladser, fulgt af Demokratiske Venstre med 17 pladser, kommunisterne KKE fik 15 pladser; ”Floden”, et kunstigt parti, grundlagt for at tage pladser fra Syriza, fik 11 pladser, meget mindre end i januar, Centrumunionen, et nyt parti, fik 9 pladser. Populær Enhed, grundlagt af en venstreorienteret udbrydergruppe fra Syriza, var ikke i stand til at komme over spærregrænsen på 3%, og kom derfor ikke ind i parlamentet.

Partiets formand, Panagiotis Lafazanis sagde, at Populær Enhed havde gennemført en ”værdig og flot kamp” uden støtte fra de førende medier. Han refererede også til den tredje ”bail-out” aftale, som et ”finansielt dommedagsmemorandum”, som ligger foran grækerne.

Denne dommedag inkluderer omkring 50 tiltag og reformer, bl.a. reduktion af pensioner, der skal være gennemført til december, som foreskrevet af det redningspakke-program, som Athen, Troikaen – Europakommissionen, IMF, Europæisk Centralbank – og

den Europæiske Stabilitets-Mekaniske underskrev i juli, og som udbetaler redningspakken. Denne nye "kvartet" er ikke blevet mindre dødelig af navneændringen.

Der vil komme hundrede tiltag mere, til implementering i 2016, som den græske regering har forpligtet sig til. Desuden skal den nye regering fremlægge 2016-budgettet for parlamentet den 5. oktober. Næste års budget skal inkludere de nye tiltag og reformer.

Igen, Grækenlands eneste håb er samarbejde med BRIKS. Den russiske præsident Vladimir Putin lykkeønskede i dag Alexis Tsipras med sejren. Ifølge en Kreml-udtalelse "udtrykte Putin håb om en fortsat konstruktiv dialog om og aktivt samarbejde for at styrke et fremtidigt russisk- græsk samarbejde til fælles fordel".

RADIO SCHILLER: Massakren på Grækenland vil ikke redde det bankerotte finanssystem, den 20. juli 2015

Med formand Tom Gillesberg

RADIO SCHILLER 14. juli 2015: Den græske aftale: Skammens dag for Europa

Med næstformand Michelle Rasmussen

POLITISK ORIENTERING den 6. juli 2015: Så blev det et stort "Oxi-Nej" i Grækenland

Med formand Tom Gillesberg

lyd:

Politisk orientering ved Tom Gillesberg den 29. juni 2015: Skæbnetime for Grækenland og finanssystemet

Med formand og fhv. folketingskandidat Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

GRÆKENLAND – UPDATE

Kammenos: Vi behøver en gældssanering, som Londonkonferencen i 1953

14. mrs. 2015 – Den græske forsvarsminister Panos Kammenos har et langt interview i dag med *Bild-Zeitung*, Tysklands førende sensationsblad, hvor han pointerede, at det ikke er hans regerings plan, at Grækenland skal forlade euroen og vende tilbage til drakmen, for hvis landet gjorde det, ville andre lande, som Spanien, Italien og sluttelig endda Tyskland, følge efter. Grækenland har heller ikke brug for en tredje »redningspakke«, fordi de to forudgående pakker kun var til gavn for bankerne, ikke befolkningen. »Det, vi har brug for, er en nedskæring af gælden, som Tyskland fik det i 1953 på **gældskonferencen i London**. Nedskæringspolitik er den forkerte vej. Befolkningen i Grækenland har allerede mistet alt, og de mennesker, der stadig er i arbejde, har fået deres indkomst drastisk beskåret. Mine jagerpiloter tjener nu 1.200 euro om måneden; før krisen tjente de 2.400 euro om måneden, og det risikerer de deres liv for.«

På et spørgsmål om, hvorfor Grækenland, som medlem af NATO, tager kontakt til Rusland for at få hjælp, svarede Kammenos, at Grækenland har »mistet mange penge gennem sanktionerne, og 70 % af vore nationale landbrugsprodukter går til Rusland«. Turisme fra Rusland, der normalt udgør 25 % af al turisme i Grækenland, er blevet ramt. »Vi har brug for kompensation fra EU for det, eller også kan vi ikke længere, og vil ikke længere, deltage i sanktioner, der alene skader den græske

økonomi.«

Panos Kammenos: Hvis EU og IMF ikke ændrer deres politik, vil Grækenland gå til BRIKS

14. mrs. 2015 – Hvis Den europæiske Union og Den internationale Valutafond afskærer Grækenland fra finansiering, vil landet vende sig mod BRIKS-landene, Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, for finansiering. Dette blev sagt højt og tydeligt af forsvarsminister Panos Kammenos i et interview til Græsk Radio, hvor han advarede om, at Grækenland altid har et alternativ i BRIKS, hvis EU og IMF afskærer Grækenland. Han karakteriserede BRIKS som den største blok på planeten.

Grækenland ønsker at forblive i Eurozonen, men under nye betingelser, hvor landet genvinder sin nationale suverænitæt og udvikler sin økonomi, sagde han. Kammenos sagde, at tiltag i retning af forsøg på at fordrive landet fra Eurozonen er illegale og tilsigter at presse Grækenland til at underskrive et tredje memorandum, hvilket ikke vil ske. Dette er det mandat, som regeringen har fået fra det græske folk. Så hvis finansiering blive afskåret, vil Grækenland blive nødt til at henvende sig til BRIKS. Kammenos sagde også, at Grækenland vil søge samarbejde med Rusland omkring sikkerhed og energipolitik, og især omkring Ruslands forslag om at bygge en gasledning til Tyrkiet, som dernæst forlænges ind i Grækenland.

Interviewet fandt tilsyneladende sted i går aftes og er nu spredt ud over hele den græske blog-sfære.

Varoufakis siger Nej til kvantitativ lempelse, Ja til produktiv investering

14. mrs. 2015 – I en tale på en konference i Cernobbio, Italien, erklærede den græske finansminister Yanis Varoufakis, at der burde være produktiv investering i stedet for kvantitativ lempelse, til spekulation.

»Kvantitativ lempelse er overalt, og der er optimisme i luften«, sagde Varoufakis. »Med risiko for at lyde som en lyseslukker ... finder jeg det vanskeligt at forstå, hvordan en udvidelse af det monetære grundlag i vores fragmenterede og fragmenterende monetære union vil blive transformeret til en betydelig stigning i produktive investeringer. Resultatet af dette vil blive en oppustning af kapital, som vil vise sig at være uholdbar.«

Varoufakis foreslog en »alternativ« kvantitativ lempelse. »Vi har i Europa Den europæiske Investeringsbank (EIB). Lad os tænke os en alternativ form for kvantitativ lempelse, hvor EIB anmoder regeringerne om at føre en politik for en økonomisk investerings-genrejsning, som jeg gerne vil kalde Merkelplanen. Lad os tænke os, at den er 100 % finansieret gennem obligationer, der er udstedt af EIB, med ECB, der operer på de sekundære markeder, parat til at købe EIB-obligationer. Dette ville løse ECB's operationelle problemer, for pludselig ville banken kun købe AAA-papirer uden at bekymre sig om forskellige statsobligationer, og ville samtidig, gennem at gen-lancere investeringer, undgå de nævnte problemer, som kvantitativ lempelse har haft andetsteds, og som vi i stigende grad vil få i Europa, med oppustede priser på værdipapirer.«

Det ser ud til, at en stor del af medierne ikke har dækket hans forslag om at bruge EIB til det, der rent faktisk ville være **en europæisk »New Deal«**, som Varoufakis tidligere har foreslået. De fleste medier har, på linje med deres

sensationsjournalistik imod Grækenland, fejlciteret ham for at få de til at se ud, som om Grækenland var i færd med at kapitulere over for kravene fra landets såkaldte »europæiske partnere«. En stor del af pressen hævder, at han sagde, Grækenland er parat til at udskyde eller endda droppe reformer for at vinde »tillid« fra sine partnere. Et mere nøjagtigt citat er at finde i et Reuters telegram, hvor han klargør, hvad han sagde, »Vi har aldrig sagt, at vi vil frafalde nogle af vore løfter, vi sagde, at vore løfter vedrører en fireårig valgperiode«, sagde han til reportere på sidelinjen af konferencen. »De vil blive udfaset på en optimal måde, der er i harmoni med vores forhandlingsstandpunkt i Europa og også med den græske stats budgetstandpunkt«, sagde han.

I mellemtiden gabte den tyske finansminister Wolfgang Schäuble igen op og sagde, at en Græxit, eller græsk exit af Eurozonen, ikke kunne udelukkes, hvilket har ført til et nyt udtryk, Græxident, en utilsigtet græsk exit.

Som respons på Schäubles erklæringer sagde Pierre Moscovici, EU-kommissær for Økonomiske og Monetære Anliggender, til *Der Spiegel*, at muligheden af en græsk exit ikke bør overvejes. »Alle i Europa er sikkert enige om, at en Græxit ville være en katastrofe – for den græske økonomi, men også for Eurozonen som helhed«, sagde han. »Hvis et enkelt land forlader denne Union, vil markederne omgående spørge, hvilket land, der bliver det næste«, sagde Moscovici. »Og det kunne blive begyndelsen til enden.«

Foto: Statsminister Alexis Tsipras' nydannede regering aflægger ed foran den græske præsident, Karolos Papoulias, i præsidentpaladset i Athen den 27. jan. 2015. Tsipras ses yderst t.v.

Græske ministre til Kina for at forberede premierministerens besøg; vice-PM Dragasakis angriber ECB's udelukkelse af Grækenland

6. mrs. 2015 – Den græske udenrigsminister Nikos Kotzias og vicepremierminister Yannis Dragasakis skal, iflg. rapporter, besøge Beijing i de kommende dage for at forberede jorden for premierminister Alexis Tsipras' besøg, sandsynligvis i maj. Det er en stor delegation, der skal sendes af sted for at arrangere en regeringschefs besøg. Under forudsætning af, at de tager af sted, vil de diskutere meget mere end blot protokollen for Tsipras' besøg.

I mellemtiden kom Dragasakis med en erklæring, hvor han angriber ECB-præsident Mario Draghi for dennes beslutning om fortsat at ekskludere græske banker fra normale likviditetsoperationer. Han sagde på ANT1's centrale nyhedsudsendelse, at Eurogruppens aftale fra 20. feb. »ikke helt reflekteres i ECB's beslutninger«. Dragasakis bemærkede, at ECB for nylig havde efterspurgt en aftale, hvilket man opnåede den 20. feb.; men ECB synes ikke at tage Eurogruppeaftalen i betragtning i sin beslutningstagning. Han sagde, at mødet i Eurogruppen den 9. marts vil signalere, hvor tingene rent faktisk står. Aftalen fra 20. feb. er, iflg. Dragasakis,

»grundlaget for at komme videre«, men han advarede om, at der var nogle, der hellere så Grækenland vende tilbage til æraen for bailout-memorandaet. På en forespørgsel om muligheden for, og rygter om, en tredje bailout, svarede Dragasakis, »tak for solidariteten, men det er aldrig blevet drøftet«.

Den græske premierminister Alexis Tsipras gik et skridt videre. I et interview med Tysklands *Der Spiegel*, som offentliggøres 7. mrs., sagde han, at ECB har »lagt en løkke om Grækenlands hals« gennem sin beslutning om ikke at genoprette Grækenlands banklikviditet.

Foto: Yannis Drakasakis, t.v., og Alexis Tsipras, t.h.